8860
II +1-2
Bibl. Jag.

Grecy nie zapomnieli o Wojnie z Persami, żeby to skuteczniey
było, uchwalili statek ogólny na ich Woyta. Trudno było obrać
takie Osoby, któreyby mogły prowadzyć Expedycyą Floty i
Skarby, wszystkie miały zwrócone oney na Arystydesa. Cztowiek
ten, w tak trudnym dziele, pobrał wszystkich rozpołkie,
a będąc oszczędnym Skarbów cudzy Grecyi obywatelow swoich
nieuchronienie. Wielki dał Arystydes przykład mocy, i cnoty
w następującey okoliczności. Wiadomo iest, że Athenyczy-
nie byli nayprzeważnieyszemi na Morzu przed zdradą Pauzaniasza
za Themistokles na Zgromadzeniu oświadczył, że ma rzecz
wielkiey wagi, którey nie może tylko iemu Obywatelowi,
wyznaczono na to Arystydesa. Arystydes uwiadomiony o
zamiarze Themistoklesa, chciał, aby opatrzić wszystkie
Cnoty Greckie, a przez to Athenę ozdobną y nieprzemożoną,
oznaymił Ludowi, że zamysł ten byłby użytecznym dla
Aten, ale iest niesprawiedliwy, a Lud nie wchodząc dal-
szey iego rozprawy, potwierdził iego zdanie. Arystydes
czyste zachowuiąc Skarbem Athenskim umiał przestawać
na małym, i nie mógł patrzyć na wyzyskiey Poddanych,
dla tego się zawsze obchodził. W następuiącym Roku
zrzucił na siebie nienawiść, odebrał nagany, odmawiaiąc
na to Arystydes nie zważał, że w następuiącym Roku

od Ludu otrzymał pochwały, lecz oświadczył, iż go bardziey obrażają te pochwały, niż dawniey nagany, ponieważ gdym dopuścił swoich obowiązków, otrzymywałem nagany, gdym zaś na wszystkie wyszedł przez srogie postrachy, byłem chwalony. Tym sposobem żył Arystydes, aż nareszcie umarł, a kości jego dostały od Narodu pogrzeb. Z Temistoklesem podobnie się stało iáll z Arystydesem, Temistokles postawiony Atheny na najwyższym stopniu, ściągnął na siebie nienawiść Sparty. oddanyli go więc, iżby on z Pausaniaszem na Worpnie Perskiey korrespondował, ale z tego się wytłumaczył, iżby nowo ściągnął na siebie nienawiść dla tego, iż się wymówił z swoich Dzieł, gdy go raz przestrzegano, powiedział, że byłbym nierozsądny, gdybym mojey Familii w tym Grobie nale, na którym zniewadzam nie miał na nie postawić.

Warcowie potem wygnany, udał się do Argos, a nie znalazł się tam miejsca, udał się do Króla Molossów i tam tuko był od niego obrażony, skarał nayściszey Kudatowi, bo gdy Ateńczykowie wydać się domagali o Temistoklesa wydanie, przeciwał się. Dostał się potem do Persyi, i wpadł w Ręce Artaxerxesa, który nastąpił po Xerxesie, gdy Temistokles stanął

przed nim, rubił: Masz przed sobą Temistoklesa, który ci tyle złego wyrządził, i twemu Krajowi, ale nierównie więcej przysłużył twemu Poprzednikowi ocalając go z niewoli nieprzyjacielskiej, wolno ci przystąpić zemsty, ujrzeniem swoiem Syna, a Xięcia nie obrzymawszy, wspaniałym się obeyściem ze mną, zniewolić mnie abym ci służył dla twoiey Ojczyzny dobrego, niżeli się złego wyprił. — Artaxerxes odewrócił się od odpowiedzi na listy Jego, po wyczytaniu których, darował na Życie i z Miasta, ale gdy miał starać przeciw swoiey Ojczyznie, iakby udał przeciwnie się otrzymał się, kiedy więc potaiemnie było przeniesione do Aten, i tam przechowane. —

Na miejscu tych dwóch znakomitych Ludzi, to iest Arystydesa i Temistoklesa, nastąpił Cymon Syn Miltyadesa, Człowiek z nayprzyiemnieyszemi i nadziemi talentami. — Lubo od młodości nie nayleplszey postępował, ale później dowiódł, że Człowiek może się odmienić. Od Ojca Miltyadesa później od Arystydesa nauczył się sposobu rządzenia Państwem, i wprawił się w sztuce wojennej, i zawsze był szczęśliwy od Arystydesa, odwrócił starał na cnotę wszelkiey. Powróciwszy do Troyi zgarnął Miasto Bizantyum i Amfipolis, zgubił Miasto Eion. Z Wyspy Skiros pan

wiosł popędy Xerxesa do Aten, i na tym miejscu wyciągnął
Kapliczę, gdzie były schronione dla Ludzi stawionych na ich
Skarz. Poptynął do Argii Mieszkań i za pomocą Jowisz
bów na Morze zniszczył Persów, wysadziwszy na Ląd Wojsko
swe Mieć zabrał tupy, przez co Ateńczykowie byli w stanie do
bronić Murów zwycięskich od Themistoklesa. Wielka Argia była
tupów dostatu ich hymnowali, i chociaż była mu bogatszego,
nie przestał bydź inolitowym, nie wiął Bogactw na przekupie
nie Ludzi skarbieni Kasti, wstrzymywał Kapizy i gromił
Podanych, ozdobił Ateny, a szczególniej miejsce zwane
Akademia, ktoś przedtej stało się wyszperuźmiejscem dla
Aten, Ogrody były otwarte dla wszystkich, nie było w nich
Stróżów, pomiewał wszyscy Ateńczycy byli Stróżami Cywona.
Wowczas zbuntowali się Egipcjanie przeciw Persom, i gdyby
byli Egipcjanie zdobyli się na męstwo Greków, byliby zniszczy
zubić Jarmo Perskie. Opanowali oni za pomocą Ateńczyków
dwie części Miasta Memfis, ale w trzeciej przez dwa Lata
Persowie mężnie się opierali, dopuki dwudy Persowie przysłała
pomoc, musieli Egipcjanie i Ateńczycy cofnąć na Wyspę
Biblos. Persowie spuściwszy Wodę, kanałami dobyli Wyspy

Ateńczyków wypuścili, Egipcyanie zaś musieli Perskiemu Panowi wrócić, Flotta idąca na pomoc Ateńczykom od burzy skotałany została. Ateńczycy nie mogli zarwać Wojen prowadzić zagranicznych, bo im przeszkadzały wewnętrzne rozruchy. Miasta Greckie widziały się na Ateńczyków, że dawszy innym pomoc w Kononie dla Greyi niepomogli, chcąc zapobiedz dalszym tułactwom Cymon, postanowił na koszta wyprawy ofiarować. Pomimo tego Spartanie nienawiść Ateńczykom, chcieli koniecznie Wojny Greyi przeciw Atenom. — W roku 469 pod naprzeniem Chrystusa, Sparta wiele wycierpiała przez trzęsienie Ziemi, Helotowie naymnieyszą Klassę Ludzi na nawiśnienie swoym Panom, zbuntowawszy się z Messenyanami, byliby wymordowali ich, gdyby nie Archidamus Król Spartański, który spodziewaiąc się tego nagotował Wojska, ale gdy drugi raz ich uderzyli, iuż się nie mogli oprzeć. W tey doli wezwali na pomoc Ateńczyków, przeciw Mowca Ephialtes, radził, iżby im na dziewać pomocy, owszem iżby konspirował z nich niszczenia, ale Cymon powiedział: że nie trzeba zostawiać Greyi z tądzy zwycięstwo iść bez Sparty. Sam się obrał Dowodzcą

zwyciężył Nicyuszowi, iuż tylko sto z dołu ich Miast,
gdy Lacedemończykowie przez zdradę od ratali do Ateń.
Ateńczykowi sprawę tego Cymona wygnali, a to za przy-
czyną Pericliesa, z rugo powstała Wojna Attyckia przeciw
Sparcie. Cymon będąc nadalej Ateń, prosił, aby tu mógł
woiować przeciw Sparcie, lecz to Ateńczycy uznali za zdradę,
i grozili mu śmiercią. Na Peryklesa przeto tego nie
li podczynili, tak ci w złą Cześć z publiczu Cymona
zrobili sobie Chorągiew, wpadszy potym Nicyuszowi
zgnieli. Ateńczykowie wtrótce uznali potrzeby Cymona,
i za radą Periclesa był przywrócony. Skoro Cymon po-
wrócił, wyli przez zbyć Wiary, wyli przez warunki, ruszył
przeciw Persom, popłynął na Wyspę Cypr, ale w tym za-
skoczyła go Śmierć. Jemu wprzód Otaczacz bożej
przemyślności Cymona, prosił o pomoc, który Ateńczykowi
przyszli, pod warunkami, aby od Mora Czarnego aż do
Cylicyi żaden Okręt nie postał Perskich, aby Łodzie
Wojska Perskiej, nie zbliżały się do Mora, a ta o 3 dni
podróży, aby Persowie w niczym nie zabraniali Greckom,

na tym zbiorowisku się Wojna Trojańska przez Lat 50. ta trwała
od wojska Greckiego. X

Obawiali się, iż Heleny powinni byli zwrocić, ale to trudna
Perswazyą rozumowi, iak wiec. Wiele radzili Mężowie o Ko-
rzyściach, ale mianowicie wyżej wszystkich Antenor i Demokus.
Ojciec swoiej rady. Czemu był ostatni z dobrych i prawdzi-
wie wcześnie Mężów Trojańskich. Ale tylu Mężowie
nie Obawiających się Bogów Hudzie. Ale tylu Mężowie
obawiali się pobudki w Greckiej potrzebie, dla rozruchy wewnę-
trzne tego państwa. Dwaj Penthesilea wiele mieszkań
narobiła, bydź to Obawiek większego gorliwca, gdyżeby to
mey Krzyżowey w Ziemi Włoskiey, iako tego Pogrzebiey, za
pomocą Bożą wiele Zwycięstw i talentu tego pokazuiąc
go na nie Chrześcijan, tym bydź mieszkańcom, iż obawiałem
go na nie wiarę. Był Ojcem Antenora Zwycięzcy pod
Troią, a Matką Cleomedes, która go nauczyła pogar-
dzać Religią, a pożądliwością swoich i Bogów. —
Ostrad się z Ordoby Miasta, nabiegał pokutki, mniey-
szych prawych Obywatelów i Obcych, a rozgniewanie Bożym
powinny Matkę swą, podatki swemu odbierać, a
Miasta spustoszeniu się mocno Bardzo, co się wiele nie

Indeksto, z tego powstało Vergra. Thrazya Dauda Thrzyntu, i
Do Atheny przyszli potym, iż zastali Miasto Epidamnus
Mieszkańcy tego byli najmocni do Wazydow Constantyna
wowali pomocy Thrzyntyczyków, gdy iż odmówili spro-
sili o pomoc Thrzyntiano, wystawiwszy Flotty i gotowi
wyprawowaniem ochotnym. Thrzyntiano wezwali pomocy
Flot, Thrzy wtym wtenczas gdy iż chcieli napaść na
Thrzyntium, zatrzymali ich we Dry Cyklow. i zabronili na
pom, co obmyślo wojskich przeciw Athenom. Gdy zyto
i, Athenczyny nie mogli wybrać z Thrzyntiano, odmyśli
wszy Amphagoresa tego Thrzyntia, Thrzyntius stanęły
ocali, wyjechał go z Thrzyn. Potim zapowiedali Thrzyntiano
Thrzyntiano, i chcieli go stoto na Thrzy Minowyvane
na swoy powyżej chcieli, lecz przeciwnie ich zdiawszy
Złoto i zwarzywszy go, za ile tylko był wtopiony we wy
ziemia, że na Thrzy napisał swoy i Perykles Jan,
w którym umarł. Potim Libii Thrzyntiano Thrzy Pers
Thrzyntiano zapowiedzieli, że kataminęła Thrzyntiano Athenczyny
wy z tego wyszli.

Wallenice zapisowane Pánu Bohu, že on podatně na swý
obranu wýtek, bez giž sú wytrwaný, potwierdil ge na
Radě zemské, giž prybyly Poselstwo z rinych Miast
C. Uhr, aby Uherskému wijsky zustawy a Wyprawy
Sakanisy, aby wygednú Mistra na tobu mohli, aby ga-
milý Chrystus z Wlády pochwil Křesťanu na wygrané
wRadě, i tym sposobem powstala ta Wojna Selepuenska
Krystus, gdy Poselstwo ogtosili warunky wystawiti Uherský
Kraj, nikdy by byli w Radě zadne, aby przyjati mato, i wyste-
wil ge na Uherské hranicy 15,000 Wojska
i 300 Cyganu. Y wtenczas sú oznamili, že Krystus mi
wjwal na swey wýtek Podatkow. Uherskému ma-
le wiele Vprzywilejowáný, aby Selepuenz, Banja, Mi-
ssa Sieni, byli na stranu Vprzimu, Uherský wystawili
li 40,000 Wojska, Uhri vkázali na 15,000 i ne-
zwali do obrony wlastnjeho rodzaju Ludu. K nayważnym
trudnostiom Krystus vkázali Uherským, aby sobe ne-
ze Wsy Pánskich, tak i kraz schromili zyvnosti
stwa, i zeby nic zwozili na znamenitý Dobr swoich.
Gdy to tylko Vprzimi przyszli na granice Uher-

Wojsko chciało iść na Nieprzyiaciół, lecz Perykles widząc nie-
pewność postanowienia ich, za pomocą Retorykiey Teseuszowey
uprzedzi Nieprzyiaciół. Wojsko na Wawrzyniu
było stanęło bez wymowy, sam Perykles przybyły do Pelopone-
zu, i pewność sobie przyprowadziwszy Nieprzyiaciele w Attyce
i przez to przymusił Nieprzyiaciół do powrotu, nie obawiaiąc
się tam bez rozkazu bitwy, dla tego gdy powiedział, mówiąc
mu Ateńczykowie aby miał mowę na pocieszenie podległych
i przez to ich zasmucił, mowiąc, że chcąc się Ateńczy-
kom przykrzy, potrzeba w ich stały usługowali, ostrowiu Zakrzeiu
wiat wiedzieć po Orzeiu, nie przed Orzeiem.
Matki i Żony podległych odprowadziły z przyiściem Mowy
do Domu. W nadchodzącym Roku, pewność Perykles
skończył się udało na zniszczenie Lakonii, ale w tym w ich
nadziei wszystko się Mowie powiedzieć, bo nie stały wolne nie
uczynił przypisać Peryklesowi. Za przyczyną Perykles ostro-
rad się z tego wytłumaczył, że się niesprawiedliwie powiedział:
że potrzeba cierpliwie znosić dary od Bogów zsyłane.
Śmierć tego Męża Ateńczyk żałował go na zapłacenie pewnej
Summy, ale potem pomarły, że ile rodzi, przyszło za na
Czad.

W czasie tej Wojny Hipokrates wiele dokazał boskiej cnoty w zarazie Lacedemońskiej. Król Perski wiele razy obiecywał, aby przy nim bawił, lecz ten odprawiwszy posły, nie chciał ich za żadne wielkie nagrody widzieć. Widząc też Persyjskie wyprawy Xerxesowe, a raczej przygotowany Monarchy Azyjskiego, nie ruszył się z Ojczyzny swojej, nikt z jego przyczyny zatrzymać nie mógł. Przyszedł tedy z tego na Ateńskiej, nikt z jego przyczyny zatrzymać nie mógł. Z nagłemi rozruchami, prowadzonymi z Wojny Perskiej, uważać to potrzeba, iż Wojna prowadzona między Chrześcianami, daleko iest okropniejsza niż innych Narodów. Monarcha miękki swoich Charakter nie dla tego Narodowi swemu podług jego przekonania złemu, ale w Prawie trudne uczynił, aby go znalazł taki Król, któryby nigdy nie takim Ludem rządzić mógł, który go z nim za Pana ma, dla tego na wrogiem Państwa zamordowali, prawa go zatrzymali drogę do powrotu. Za Wojny Perskiej Lacedemońskiej Perskie Pomocnicy Argiwowie. Spartanie czyli przeciwnej czyli trzymali, Ateńczykowie drugiej, nadzwyczajnie Ateńczyków pomnożyli. Spartanie czyli wybrali Charakter obrotny, bojaźliwy Helotów, ucieszyli ich, że ci w powstaniu

z pomiędzy Najpierwszemi tych wadzami i zarazem ich wybrali
2,000, i w Wiśniach opowiadali ich przez Mieście, kto wierzchu
zamiłe przez swoją ziemię z Rodzicy, i prawdziwi tych Ludzi pomiędzy
dzy Ateńczykiem, zawsze się przeto przeciwi Ludem Ateńczykom
powodził Klon, ten namawiał Lud do zabójstwa, i Spustoszenie
wystawił Brzydkiego co Ateń. Obejrzeli Wodzi pełnej, i Spar-
tańczykowie wygrali. Tym czasem w Atenach Wiśniowie a w
Sparcie Dekretowie obiorni byli do podobieństwa. Nieprzyjaciele
dobrali, ii dawszy pokoju na Lat 50, pod warunkiem, aby kaźde
zostało, iak było przed Wojną. Wowczas zaczęli się wadzić
Alcibiades Młodzieniec znakomitego rodu, bogaty, urodzi-
wy, Lubiciel wielkich, i z takiego ucznowi się, i na
dwora wyciągnął tyrany w nim najprzykrzejszej cnoty z nay-
zacharakteryzowanemi wadami, dumny, niepotrzeby, Ubo-
do tego, gdy mógł zawsze o swego przykładu, i w czym pow-
nowaniem, a mógłby się zdobyć na dobre gospodarstwo
Stad Dekretowie. Ten widząc przyniosł, kaźe przyjść, ii
czym rady gruntu wpadłem, utrudzał się nad nim Dobrodziej,
i do tego go prowadził, ii Alcibiades najlepszą miał rubr-

Ewy

Alcibiadesa, był nayznakomitszym Przyiacielem
Sokratesa, ktego dwie dowody uczinimy na tym przy obłoż-
nieyszey sposobności. Miedzy ini bydz maią Xięta obszernemu
do Athen, ktemu wielu z grodu idzie, y gdy iuż wszyscy
pogineli, dopiero sie podawali. Kiedy zwarowała Alcibiadesa
wystawiony ze zgoła na obżytych Ludzi Atheńskiego.
Miał Xia barbarzyńskiego, ktoremu gdy dano Cyzo-
wiąz, Athenagorowi powiedział, ze Xia wszystko, lecz on
odpowiedział: Wolę ia, aby Athenagorowi z mym Psu,
a nie wszemu gwałtu. Gdy na prawach z obrad publi-
cznych y z ulubionemi Xiążęcemi, zawsze mu drogi
Cyzowie, y rzekł: Dobrze robia ze sie wstydzą, bo za-
wsze na Ruinach tego Miasta. Kiedy wziete za-
stał Warzata, ktem potem chciały sie prawdziwe iego Xiąże-
Xięgdy chociaż przed Xiążęty były ogołocone, iednak
Xiążęta te dwie Xięstwa, ktore z sobą nie przy-

---

prowadzały:

Alexander nie było wiekszego takiego, aby wszyst gwałtu
ze Cyzu znieście. Pandataniczny zadny bydz Al-
cibiadesa, Xiąże gdy był zaczęcia Athny tylko prawie

Sparcie, kiedy przeciągnęli wojnę z Messenią. ale ze
strachu Ateńczyków z wojny Peloponezkiej.
Gdy Posłowie przybyli do Sparty do Aten, aby wszelkie
zmieszania uspokoić, przekupił Alcibiades Posłów, i ci przy-
wiedli oznajmili, natenczas Alcibiades ich napomniał, i rozkazał
wyjechać z Aten, gdyż to znowu niepokoje Boże wszczy-
nały się pomiędzy Atenami i Sparty. Egista było Miasto w
Sycylii, Sprzymierzeni niegdyś wolności dawnej w wielkiej
potędze, z gorzkiem zawiedzeniem Sparty. Egestanie obawiając
się ich, wezwali pomocy Ateńczyków. Alcibiades chcąc
się tego, bez Niczyich przewidzenia niebezpieczeństwa, wystawił Ate-
ńczykom, że nie mają małego prawa do Sycylii, iż, kiedy
inni Nieprzyjaciele leżą pod Bramami Miasta Aten
otrzega za Ateńczykami z innych wyprawach myśl, za-
ma mgłowie zawalu się mieli przy nich, ale Alcibiades
mniej za sobą przyjaciół i Młodzieńców Ateńskich pomnożył.
Wyprawił, że pobiec Sparty, a Sycylię nie zgoła trudno
gery, i Atenę przyszłemi mogli. Chciał zgubić Wiel-
ma, ale nie się mądrze, ponieważ Lud zatrzymując go

Wodzem, dodał mu Nicias i Lamacha. Wtedy wystawili
Flotę przed ich oblężeniem w nowy wszystkie Porządek mo-
rzyznia próbowalne zostały. Nadziei tedy, mieli powro-
cenia na Alcibiadesa, pomnożył widzieli że był mu przy-
chylny na Religii swego Narodu. Gdy był ostrzeżony dema-
ianey Religii swego Narodu. Gdy był ostrzeżony dema-
gat ich wiarę Ofiar, bez Kapłanów uczynić ich nie
nie mogą, bo już czas na wyprawę Boga przeciw pastyą
nie mogą, bo już czas na wyprawę Boga przeciw pastyą
wego powziętego. Na pocieszenie pomnożył Wodzami da-
wało się wrócić nadzieję. Gdy przybyli do Syrakuz żadne
wało się wrócić nadzieję. Gdy przybyli do Syrakuz żadne
Miasto nie chciało się im poddać, musieli wiarmem de-
bywać. Sami Atheńczykowie byli przeciwnemi zgody.
Wysłali Czyt po Alcibiadesa, ze ~~Srebrnemi~~ do Sparty.
aby przyjechał, i usprawiedliwił się z czynionego czyn,
rzadzony na mięsa Alcibiades, z srebrnemi do Sparty.
Atheńczykowie widzęc próżny Czyt, obwinili go z chęcią
na Śmierć, lecz on powiedział, polskę że żywe Atheń-
czykom że żyje.

iakby sobie z tym miał postąpić, gdy mu Dziewica
powiedziała, że potrzeba aby się przechowała ingressum ią,
a potym aby się położył na Łożku. Potym gdy się
zapytał wyiąwszy owe słowiany nie miał żadney
jey na Pytaniu, lecz tey odpowiedzieć, że tyle się iey
ile potrzeba na zgubienie tego człowieka. Wtenczas wstawszy
się [illegible] owey słowiany na Ziemi
wpadł Pniewnie ze tego do tego czasu wstawszy mówiąc
do płacząc, przez wszystkie mu wszystkowania, lecz gdy Dzie-
wa wszystkie nic płakać bez Pana Boga z rzadu tego.
A Sodalis odwróciwszy się do niey przemówił, aby
aby nie płakała. Wszystkim odeszli Kobietom, mówiąc
tey aby nademną nie płakały. [illegible]
ze [illegible] wiecie, wszystkie się [illegible]
wiecie, że Syn iest przyniesienie się do [illegible]
Pana. Archiatus widząc iego Ciało [illegible]
iuż chce [illegible] odpowiedział, spodziewaiąc
się mu iak [illegible] A Sodalis [illegible]
[illegible] gdy [illegible]

i w tym państwie Tyrii ok. p. Chry. 400 Atenczyk-
wie dopiero po jego śmierci pomnik dopiero swój wzdz
stawili za nad Nieprzyjaciółmi Sokratesa. Wystawi-
li ma Statuę i Kaplicę, w której odprawali mu nie-
jako Katolikowie.

Ze Mamy Pieniądze, Dziwować pomyśl do Sparty
i spotykał z sobą 1200 Talentów: Gotowi o dobru
publicznem Obywatele, chcieli wypalić te Pieniądze z
Kraju, a na ich miejsce inny więcej Wartości
Monety
tak dawniejszej Pompiusza Liczmana przedstawić tego-
rom, za te Pieniądze mogli być kupić na potrzeby
Publiczne, przystali na to i ustanowili ukarać śmier-
cią na tego, któryby się ważył mieć u siebie o z nowej
Pieniądzy. Gdzieindziej i Starożytni przyjaciele wy-
bić mogli z swoich Pieniędzy, a gdy ustawiono im
Kary i w Sądach dobrowolnym wygnaniem unik-
nąć Śmierci. Plutarch Dziwuje się tej rzadzie
mogła ona ale Prywatnie gardzili Nimi co Ogół
mogąc kupić, Partia bez pieniędzy obejść
się nie mogą; ponieważ od tych to prawo Liczyć,
trzeba tych wojować za Granicami, a tych kupić

potrzebna ~~em~~ Flota, a nie było czy na to wystarci.
o Wojnie nawet Peloponeskiej ~~ie~~ Persów zebrali
Pomocy. Potrzeba czy było wiedzieć do dawnego Stanu, aby
czy sobie swe przemiany. ——

W Cesarz za Dariusza nastąpił Artaxerxes Mnemon
długiey panuiąc, Brat Cyrusa. Mający on nawet ma
tkę Artaxerxesa, bardzo na Dworze Matki czcie nie
darowali, i przy Ucz. Mniejszym go zostawił. Mimo tak
zdrakowoz mieszawsi, i myśleli o Wojnie, do której Cyrus
i Spartan w wojnie. Sparta Cyrusowi wysłała na
pomoc 13,000. Ci musieli przebywać Cesarzowi
Ucz. Mniejszy, i dopiero nadzieja Bohaterow Ar-
taxerxes nazad swe drogi. Cyrus w przód mysłał
Posłów czyli, i rad przodem, bo nie mógł niebyć
Stracona tyla Bitwa pod Cunaxer, gdzie wygrała
i Rzeź Brata nieludzkiey na siebie, nadzieli, gdzie
Artaxerxes Cyrusa nie zabił. Klearch Spartanin
radził Cyrusowi przed Bitwą, aby się nienarażał na
niebezpieczeństwa. Na co mu Cyrus odpowiedział.
Niebezpieczeństwo mówi ieden, którey odrzucać mi.

Xenofont Jerii Cyrusowi pochwały, iż matki Margarety
nie tylko na swoiego Monarchy i Brata, powrócił do Wegier
Domowy w Pokoyu, niemal bydź wyprawiedliwionego.
Wincenty Kad. Fo w Xięstwie było wyttpliwem.
Gdzieyszy Pana wiele Braci, wszyscy na Państwo wy-
ciągi przywłaszczuiąc po prawie Maiorat, a co za Xięstw znaczyło,
że w mocy wiele pić Miał, nie wątpiwszy się — —
Vspartowali pod dowództwem Marcha Stanisława Stadnickiego, z
Sokołowa, ci za nicmi posunęli, aż nadwiślańskie Cyrusowi wioski
się, a Szwedzkiemu się ciągu Chmielnicki, Tatarzy wszystki
po drodze Wiślom, aż do Krakowa Wegrom przyszło nadchodzić.
Artaxerxes swoiego wodzimowi Cyrusowi gdy oni wszystkie
posiłki do Cyrusowy, nadchodzili, a oni Cyrusowy wszy-
stkiego co w Państwie Brata, aby tylko się wszystkowa-
li Pawiuję pana Stanisława Pacholskiego Bolę. Ty dowo-
dzących znacznieyszych Officerów z Marcha Gnieznieńskiego do
siebie na Pokt. Magistr się wszyscy z dawnej zgody
Pawłowicz, a dawidowszy się z Cyrusowy, ich pozwa-
lał, a Matthiasza Nowotnika w Wegrzech. Xięstwo
Cyrusowy Dawidowi przeszło z tym Pokojem różne Cary,
Skarby, które Cyrusowy swoiego Wegierskim Pieniądzom, i

ztamtąd

codziennie Wodny nabywnie Dostaie się do Argentyny
Nowa owoce wpadnie bycie Zwanimitu i wspominania
Hiszpanie cyfro, wnijmuje Powodem 1866 Cesarz
pro Powodstwem Konsumtu w Kraju Wenezuela i Som-
ber wydani on na pomoc, dzięki się z Greckami Argen
Mniejszy, i z nie wpisem akcji Towar. Cywilnemu pa
pragnący chcąc się dzięki zniemu albo przynajmniej
zgod Zwolnienia Pomoc, ale Cywilnie wiary
Sirocco potrzebuje Kraju czasu na Cebrami Simeo
Kapitu, nie pozwolili na to. Natomiast Cywilnie
nastąpiwszy po Cyrc Cywilnie Kraju Cywilnych, nad
wiele przeszkody w osiągnięciu Crom, ale nie cofnął
Lisander wiele pomógł. Cywilnie z Lisandrem się
zgodu Argen Mniejszy. [illegible]
trwoga tych, które zniechęcają on opisał, i wszystkie
Miasta wypadły Postów, prosząc o pomoc. Cywilnie
wyszł zarówno Lisandrem, który to opatrzeniu nad
się. Cywilnie Cywilnie się [illegible]
stał się Cesarz Argen [illegible]

od wszystkich Panujących, nawet od innych Dewizanów,
wzięli o tym, aby ich Księgi w Berycie i Cezarei
Kesa [illegible] Mogli być tylko zgromadzone, ale Cezarejczycy widząc we niebezpieczeństwie postawionych gdzie indziej Żydów zatrzymywali. Wielkiemu Panu Pieniądzy przysłał przeszło Rabbi wszystkie zebrane od Greków, aby w Alexandrii Samarytanie Księgi zabrali: Argos, Thessalończyków i Tebańczyków, nakłonił do Wojny, do tego zwiedzenia Księgi Mojżeszowe. Przeciwnym wypadku Żydzi, ale bez Ziemi, i nam żyć chcieli, od tego i innych Miast Greckich do tego zabrania Księgi, i Greków przysłali Ogrzybowce i aby przywrócił do Ojczyzny, gdzie ich Krwawe krzywdy Prytero do nas było ich nienawiść Cezarejczyków z tamtąd zrzucić, ale ich stąd odwrócić. Ten najgorszy przeciwnik Żydów wielkie Krzywdy. Wodzi się jeszcze przy Ochrzczeniu, prosby Chrześcijan i jeszcze pomiędzy przeciwko Żydom: Ten zaraz Żydzi, chcą zaś Kapłani na nasz zawsze Grecy - [illegible] Greków Żydów, i Żydzi drugiej ręki w Rzymie na wszelkie

Polinices wielu Rycerzami obwarty przybywa na Pruski polost,
ale Epaminondas Cieban go z wielu bitwami. Wtedy Epa-
minik uradnik ich do nieprzyjaciela, widząc ich byli
ubranemi i w obronne zbroi w Cebach wyprawnych a spra
wiedliwości i postanowił bronitsi. Polinices wszystkie
Rycerstwo w Mieście będących wpuszczał Radmiz. Cebań-
czykowie wyjść [illegible] do stanu walecznego, ale obawa
ta się Zmiana, gdyż Epaminondas prowadzi Epaminondas
Polinices na Wyprawy wdzięczny, a wiarom Cebańczyk w Radmi
postanowił. Za panowania Epaminondas Pruskich Polinices
będąc na Pruskich, stało się Epaminondas, w dwa w wielu
Ludzi wesoło się do Atm. Polinices w wielu w Cebach
wszystkie na Wyprawy, wielkie Polinices. Ten
przezdliwy Pruskiemu, myślał o zwrocie wszystkie Cebańczyk
od tych Tyranów. Dobrawszy wiarom listy Pruskich
ów znakomitych panbrany po Wszystkich w Zniemi
wiro Dnia wsiadł do Teb w Mieście wielu wielu
mowionych Cywatel. Wtedy Epaminondas wyjechał wy-
prawił M. t. Pruskich Cebań wszystkie listy
i Cebłów, a Wyprawy myślą o ich Zmierci, opuszczą
Cebań wielki. Rozpoczęli wyjechać od tworzy na Pruskich.

Pelopidas wyszedł na Boj z wszystkich Tebańczyków
Epaminondas zaś nakazuje do niego, aby tych nieprzyjaciół
gęsto na się uderzyli, a nie mnożąc się w tyle niezgo-
spodarnie, odważnie się do Tebańczyków w Oddziały
Atenczyków z 300 Ludzi przystał na prawe. Epaminondas
opanował Prawe, przymusił do ucieczki Lacedemończyków
Sprzymierzeńców, tych uwolnił od Nieprzyjaciół ——
Atenczyków, Boje tak Lakedemończyków, iż to aby się nawet Spartanom
nie śl, aby Krzyża Tebańczyków nie tyło otaczania, iżkolwiek
Lacedemończyk się nogami, wrócił do Domu. Podczas
tych Potrzeb Pelopidas zamknięty aby Port Pyreum wyszedł
a tak wiedzieć opanować Atenczyk, ale tu wielkiego dozoru
Odpuścił od Atenczyków. Agesilaus widząc się przeciw
Tebańczykom, wtrącone do Kraju. Pelopidas tak
Tebańczyk stoczy z nim Bitwę z przymuszeniem Nieprzyjaciół
nabrnie razem Agesilaus musiał się wrócić do Domu,
Tam Ant Lacedemończyk proceduiąc mu, że mieszkańcy
Thessaliczyk dali Tenierowi Tyranowi Pheraeus wiadomość
iżkolwiek Pelopidas Wojsko prowadzi, aby tam od nich
sposobu wojowania od nich nie mamy się iżkolwiek Pelopidas
wiele

wiele z tej Wojny Beotyckiej, tudzież dalszej, iż pierwszego Roku
przez 3 lata ustępstwa Wojska prowadzi, i na dobrego miejsca
stanął. Pomimo tych postępków Bitwę z Spartą chciała
stoczyć. Pomimo tych postępków Bitwę z Spartą chciała
wtym[?] potrzebnej, i ustawicznie zgubie Lacedemończyków.
Spartanie chcąc Pambotę Wodza przeciwko Lebadyczanom
Wandy Greckiej miały 25000 Ludzi na nich wtóżyć
Pelopidas stanął na czele do Bitwy. Przeciwko niemu
stanął Epaminondas mając Dowództwo nad Sułtanem 40
tysięcy 300 Młodzieży Spartańskiej, która przy
szczególnej uprzejmości na Cudzoziemcy, uwielbiała nadzieje
Epaminondas też mieli Dowództwo nad Lebadyczanami, którego
wych było 6000

Pod Leuktrą na przeciwko się Grekom wojowali
i wpadali Pelopidas do Sparty aby się przydać wtórnemu
powracała się Jazda Agezylausowa, i zastał się cofać i Te
by mniały do tego wtórnego należeć. Epaminondas podobnie
postępował się do tych wtórnych i Sparta nie należy.

Jazda Miasta wtórnego się z Jazdą spuścili z
Pelopidy, która nawbardziej zwyciężała na prawym.
Epaminondas dowodził blisko 6400 Ludzi przeciwko

[illegible] Marta niechaj bowiem Lwini w tak gruntu [illegible]
[illegible] to wam [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Wojska Epaminondas był prostym Żołnierzem, ale uprzątnie-
gdy wodzu Wojska bogatszy w cnotach Wojskowey, pięto-
wodztwo nadał mu dowództwa. Ten gdy tylko obiegł
o nim Dowództwa wodzonad Alexandra i pozwolił
tegoż do odzwania Tebanczyków. Gdy ten rozkaz uwol-
niony stanął na rzecz Tebańczyków, i uwolniony ra-
ten stanął obronnie za tamą Rzeką Alexandra, ale
Jednakowy się od Wojska był zabity od strony Nieprzyja-
cielskiego. Ten Wódz ciągnął zgłamy na całe ciało ciężar
Ojca Matki nadziemy swoje Ręce na niebezpieczeństwo,
[illegible] i [illegible]
i [illegible] [illegible] Epaminondas, i gdy
[illegible] [illegible]
ciężko [illegible] [illegible] i [illegible] się
Cyrcyna na [illegible] [illegible]
[illegible] się [illegible] [illegible] Matki [illegible]
[illegible] Wojska Matki [illegible] Epaminondas
[illegible] [illegible]
nie [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Teresia Rzymowi Epaminondowi [illegible] się
o Imieniu [illegible] [illegible] Wojsk [illegible]

Epaminondas nie [illegible] [illegible] Bitwy, upadł [illegible]
[illegible] i [illegible] [illegible] Miasta [illegible] Miasta Grecia

wyjął na 18. dla Tyru Alexandra. Lecz wkrótce tych Woyn
wytchnień Wielkiego Filipa był zabity od Pawzaniasza z
domysłu, który był wynagrodzony skrz Olimpiadę o miłość.
Ale wnet na mu odmówił zwiedzenie Wynagrodzenia, gdy rozkaz
żonę Ludowię i Synowiedliwość chwalił się był Alexandrem
Epamirandem. Olimpiadę ale odmiał bowiem a Wodzi stanął
Ty wierny Dzieci Ojcowi Zabitą Chlubiącą Całą nam miał lub
ni ere byron. Gdy mu się ten uwodził był i był nadany
ray Dorcent i do tego wydawszy mu się Wielkie chcieli
z nowu pomyślne, a tu byli. Hodza ni Ale mniemiadomiał
Wojsko w Illiryi, ale odniósł Zdrowy z Woyn się zgo
dził, i nie chciał jego dobru na Zgromadzeniu ciągnąć, ale nikom
był nieodstępny, iż przez Ociemi Wkrótce mijany wzgardzeni
wnet Wiary. Gdy mu się Syn wodził jakoś Lat dla
Nobilesu, w tych wyprawach. Domowy ci się mi Bogowie
na dali ale to mnie mu tak zmysły ni się wodził, ale się
urodził na Zgoła bogu. Dwiadczył Zgadzony był przez Herostrata

Alexander w młodości Wielkiej Dziedzinie, ale był
przebiegły, tak Ojciec. Wszystko się Filip wojo
dził na Żonę Olimpiadę, z której miał Alexandra, i
wziął się z Epirotów, w czem mianowicie Alexander
Ale jak Ojcowie Filipa i z tak ent się Ojcowi bog.

Ach nam Bogowie cudzi w oczy padną. —
Alexander rozgniewany rzekł: Ja to! czy dziś
nie mówiono Filipa, przyjaciół Królich i mieć w affekta, affekt
przyjaciół ani co Alexandrowi, ale Cyrus rozkazuje Imie
asy do Alexandra, a zapomniałeś, iż jest krzywy, rzekł
a Alexander zapomniawszy się usmarowaniu Ale Cyrus,
rzekł: Otóż mi to Alexander radzisz na przeciwnego z ro-
ny do Azyi, a nie mieć jednej krwawej winności
aby był bez obawy i nieprzekładać Cesarstwa. Potem nie-
stępnie odjechał do Matki swoiey, ale Cyrus był Pan
przeciw Cesarzowi, ale go na Dwór przyjął do Cyrus.
Z pozwoleniem swego Cyrus, mówi mu Alexander przyjaciel
a ten ma Matkę Królową, ale o Imieniu nie pamięta. —
W niektórych miastach Alexander Królestwo Dary, z
tem, co tylko oświadczał się na wielkie uprzedzanie Królestwa
Mowców Królich. Jeniec z Cesarzem był zabawiony
się zimnem na Królestwo Cesarstwo oświadczał, aby po-
trzeba wprzód aby się zawierzyć, czym mu Królestwo Cyrusa
Do tego nie dał, a potem pisarzy ale wyprzedzał pra-
wdę się Królestwo, ale był Królewicz Cesarski i nieustępu-
jący na Wiarę. Jadąc Filipa mieć go na Drogach i
mówiąc: Jeżeli to od Króla rzekło, że jest zmieszanie-
ny lub odebrany od Ludzi. Dawna Wiara Królestwa
rzy był takiego nowy odmówić rzekła: Odnosz Alexan-

a gdy go spytał do kogo? Do Filipa odpowiedzieli. Tenże Filip wyszedłszy ku nim, aby go z drogi wprowadził, rzekł im: Idźcie do Filipa i mówcie mu tak, jako wam powiedziałem. Filip przyszedłszy, oznajmił to Andrzejowi, a Andrzej i Filip powiedzieli to Jezusowi. Jezus im odpowiedział, mówiąc: Przyszła godzina, aby był uwielbiony Syn człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: jeśli ziarno pszeniczne wpadłszy w ziemię nie obumrze, samo zostanie; a jeśli obumrze, wiele owocu przyniesie. Kto miłuje duszę swoję, straci ją; a kto nienawidzi duszy swojej na tym świecie, zachowa ją na żywot wieczny. Jeśli mi kto służyć chce, niech idzie za mną; a gdzie ja będę, tam i sługa mój będzie. Jeśli mi kto służyć będzie, uczci go Ojciec mój. Teraz dusza moja zatrwożona jest; a cóż powiem? Ojcze, wybaw mię od godziny tej. Ale dlatego przyszedłem na godzinę tę. Ojcze, uwielbij imię twoje. Przyszedł tedy głos z nieba: I uwielbiłem i znowu uwielbię. Rzekł tedy lud, który stał i słyszał, że grzmot uczynił się. Inni mówili: Anioł mówił do niego. Odpowiedział Jezus i rzekł: Nie dla mnie głos ten przyszedł, ale dla was. Teraz sąd jest świata tego; teraz książę świata tego precz wyrzucony będzie. A ja, jeśli będę podniesiony od ziemi, wszystkich pociągnę do siebie. To zaś mówił, oznajmując, jaką śmiercią umrzeć miał. Odpowiedział mu lud: My słyszeliśmy z zakonu, że Chrystus zostaje na wieki, i jakoż mówisz ty: Potrzeba, aby był podniesiony Syn człowieczy? Któż jest ten Syn człowieczy? Tedy im Jezus rzekł: Jeszcze chwilę światłość między wami jest. Chodźcie, dopóki światłość macie, aby was ciemności nie ogarnęły; a kto chodzi w ciemności, nie wie, dokąd idzie. Dopóki światłość macie, wierzcie w światłość, abyście synami światłości byli. To mówił Jezus, i odszedłszy ukrył się przed nimi. A chociaż tak wiele znaków przed nimi uczynił, nie wierzyli weń. Aby się wypełniła mowa proroka Izajasza, którą powiedział mówiąc: Panie, któż uwierzył słuchaniu naszemu? A ramię Pańskie komu się objawiło? Dlatego nie mogli uwierzyć, bo znowu powiedział Izajasz: Zaślepił oczy ich i zatwardził serce ich, aby oczyma nie widzieli i sercem nie zrozumieli, i nawrócili się, a uzdrowiłbym ich. To powiedział Izajasz, gdy ujrzał chwałę jego i mówił o nim. Wszakże i z przedniejszych wielu uwierzyło weń, ale dla faryzeuszów nie wyznawali, aby z bojaźni nie byli wyłączeni z bożnicy. Miłowali bowiem chwałę ludzką więcej niż chwałę Bożą. Jezus zaś zawołał i rzekł: Kto wierzy we mnie, nie we mnie wierzy, ale w tego, który posłał mię. A kto mię widzi, widzi tego, który posłał mię. Ja światłością na świat przyszedłem, aby każdy, kto we mnie wierzy, w ciemności nie pozostał. A jeśli kto słów moich słuchać będzie i nie będzie ich strzegł, ja nie sądzę go; bom nie przyszedł, abym świat sądził, ale abym świat zbawił. Kto mię odrzuca i nie przyjmuje słów moich, ma tego, który go sądzi: słowo, które mówiłem, to będzie sądzić go w dzień ostatni. Bo ja nie sam od siebie mówiłem, ale Ojciec, który posłał mię, on mi dał przykazanie, co mam powiedzieć i co mówić. I wiem, że przykazanie jego żywot wieczny jest. Co tedy ja mówię, jako mi powiedział Ojciec, tak mówię.

mówił do siebie, nie chce być Bogaty, ale ten rzeczy
inny. Będzie może między bydź uprzejmy. Jak
Alexy wyjeżdżał żegnał Panią Filipową i prosił
przyjaciela, ale mówił by was, nie miał nic mieć nad niego
wzięć, i był bez konia. Ta Filipowa Alexandrowi
radzi go więc nabierać się ładnie, ale Pani Phonia ra-
dził to Ojcu, żeby nie tego wiadomo, ale gdy to nie
nieżmiejsze zawolił na to Ojcze. Gdy mu Phonia
to zakomunikowała, to on [illegible] czem
a Hans [illegible] się, że mieniał [illegible]
rzeczy, że ją nieprzyjaciel że go [illegible] ale [illegible]
powrócił na nim Alexander, a [illegible] nie [illegible]
Ojciec! niebyć [illegible] Phonia [illegible] [illegible]
bie [illegible]! Ta [illegible] [illegible] [illegible]
dumnieszym go uczynił. Potem [illegible] [illegible]
się byłby niechciał [illegible] [illegible] Phonie-
cia. A [illegible]! [illegible] [illegible]
byłbym tylko z Pani mógł się [illegible]! [illegible]
dowiedział, że jego Ojciec [illegible] [illegible] Phonia, nie-
chce mu nic nie [illegible] do [illegible]. [illegible]
Lat 20 [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
zagrożona [illegible], a radzili Alexandrowi, aby się ze-
mne gdzie [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
rosił, ale to mu się [illegible].

[illegible]

Potem wjazł do Miasta i obwiódł go przez Dzwonne
Pisarza, który z rozkazu Alexandra był zwołany, i powo-
łał wnijść do tylku zdziwione mowę na swych barkach,
i miał wnijść przy ratuszu w Bramie i wnijść ją.
Potem Alexander kazał to samo uczynić wszy-
stkim wojskom Athenom wszystkim wynijść,
a co go kosztowało. Potym Tymoteuszowi Macedońskiemu rozmaitemu
Wódzowi Athenskiemu, a gdy nie mogła wielkie pomiędzy
zaprowadzona być do Athen, mówiąc, iż tam literyje Boga-
stwa, tak Alexandra wszystkie być od niego w nic nie mogły
Athenianie sprzysiężony, za swoi wyprzedzeni i zjednoczeni
no przed Alexandrem. Ten iż się pytał, coby tylko mu
Ona Ateny powiedziały: odrzekł Pisarz, tego co mówiono
nie mógł Dworzec walczyć, i zginął. Alexander iż
z Niey darował.

Athenianowie Panowanie nad Grecyą postawili
Persyą podbić. Ale trzeba był abowiem dowódzcą go-
dzien pomiotło Athen, tam gdy do wszystkich Obywateli
wzbiorał powiadomienie swoie Ateny, odrzekł że, iż nie
widział Bogactwa, który mniemał iż nie był godzien wi-
dzenia Ateny, gdyby wiadomo było, iż tych Obywateli
dobrze wypełnia. Alexander chwalił się powiedział o tym
Bogactwie, chciał tego dowiedzieć, i z wielkie czcionami go

[illegible] przybywszy na miejsce Dwunaste Prac swoich
[illegible] Achillesa, tego mu Bydło hardowało iż za-
[illegible] miał Dobrego Przyjaciela, a po Śmierci godnego chwał
[illegible]. Przybył nad Skały Graiskie, [illegible] Zawsze tu były
[illegible] gdzie Woda Burzliwa, z drugiey strony były
Skały, a te były obwarowane Morzem Euksyńskiem, a Ziemią
Jadły [illegible] Dowództwem Minerwy Przydzielia mu
Bezpieczną Wodza. Pierwszy Alexandrowi radził,
aby tę Wyprawę na drugi Dzień odłożył, na ten mó-
wiąc, na ten Postanowił powiedział, Potrzebuję pozwoli,
dzień mały Bracie ku bojowi, i niewiadomy, nadeszły
wpław [illegible] ale [illegible] Płynąc [illegible]
[illegible] Ale Alexandrowi ale [illegible] Płynąc
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Pewnych Zarzuty na siebie Zgodzi, ale drugie [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Xendza, gdyby Bitwy [illegible] mu były Bydła.

Dopiero Phalarys wszystkich Porzuć, bez [illegible] bitwy
Bitwa z Grekami [illegible] [illegible]

[illegible] go rozwiązać. Alexander przybywszy [illegible]
miejsce, a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

iż chcąc o swym [illegible] [illegible] [illegible] swego
Alexandra z Egipcyanem spornik [illegible] iż zarumie
ięć, że Egipcyan był samym Alexandrem, pomiędzy był
wodzem Romańskim potrzebnym i iż wedle nadziei wy-
wania Pirrhego inne odebrały, które gdy powzięły swoy skład
i przepuściły Alexandra, ma co dalej odpowiedzieć. że to
nie nie szkodzi, gdyż i on był Alexandrem. [illegible]

[illegible]

gim chcącem zostawić Aegyptu, a sam udał się [illegible]
wadliwy, i wyprzedł pomiędzy mianu Aegyptyanów, mnie
na Pirrhich Mieście Elaty, na którey było wyprawienie
wiegai, gdy na zgrzebnej, [illegible] ma, oznaczonej,
iż w tey potrzebie, zdarzał się nie się Boy we Mnie, obie-
cuje, iż będzie Panem całey Aegi Mieszczan, lecz że wiel-
wiey [illegible] wątpliwości. Nareszcie gdy mieli dobyte
zostać Mieszkańcy pomiędzy na Aegipcie, i od tego cza-
su przestało być to Miasto znamienitym, i handlem
całego Świata. Stąd się [illegible] do Egiptu, Egipcyanie
ingiele go z uprzeimowaniem całe Mieszkańcy z pod
[illegible] Pirrhego. Odebrały inne się Chalcis około Mia-
stem Miasto całość od swego Imienia, które było siedliskiem

Actus.

Z Egiptu powiedziawszy Wszystko do Syrium Armeńskiego
[illegible] 42 [illegible], i [illegible] wojsko w krwawe
miasto Alexandra, tam potrzebuiąc y potrzebował rzeczy za-
wiesny, gdyż Wyprawia mu powiedziała: Alexandrze
[illegible] Ten [illegible] Ten [illegible] to
[illegible] Dobre zapłacone. —
Powrócił do Egiptu, i rozmaicie go Ukrzywdzą z iego powiedzia
chciał w potrzebach wszystkie w swobodach Alexandrze [illegible] to
na wielkiej rzece mu potrzebowano. Zebrawszy Wojsko i ze
brawszy Posiłki z Macedonii, Wszedł nad Eufratem, i po-
stanowił walczyć w tych Państwach Perskiego, przebyć Eu-
frat i Tygrys, tam Dariusz czekał na niego, wielki, ale
Wodzów nieumiał między Sobą, i Zazdrościła. Gdy Ale
xander usłyszał przybyć tam [illegible] Wiadomo Parme-
nionowi. Parmenion Alexandrowi radził, aby Bitwy w no
cy stoczył, lecz ten mu powiedział. Egipcyanie [illegible]
[illegible] chciał [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
niebezpieczeństwo [illegible] gdyż [illegible]

miasto to się zniszczy, i tak był nowy ogień i ziemia i prze-
Nie wrócenie stał tak iż Parmenion Rano mu
oświadczył go bronić. Że Dnem rozpoczęła się Bitwa Persowie
i Alexander wystawiły się wtenczas aby zjawienie z tego
Dunaysza, Nie ten był założony wodzeniu Persami, i
gdy ruszyli się przeciwko. Dunaysz przypuszczony był do
wieczór, przez co Alexander odegnał odwagę, i Alexander za-
trzymał się za nim aby nie tutaj, tu gdy Nie to to
rem dowodził Parmenion stabiec rozkazał wysłał Parme-
nion Posła do Alexandra, aby przybył na nocną
gdyż obóz iest w niebezpieczeństwie, Alexander mu powie-
dział, powrócił się do tego tabóry się przybył i powiedział mu,
wielki bezrzędny zwycięzcę, nie bym mu myślił o Dzień
bez gdy zwycięzcę, Ale nie tylko obóz i całemu, ale i Nie-
przyjaciół zabrać możemy. Parmenion przeciwnie po-
dał drugiego Posła, donoszącego się prawdy, ustawnie.
Alexandrowi przykro było przeciwko tak prawdy wobec,
lecz gdy przybył Parmenion, zupełnie uwierzył Zwycięstwo.
Wtenczas tedy to gdy Krajów Perskich, wojennych
Babilońskich, Suzy, i Persepolis, ale gdy sobie Alexander

wszystkiego Kraiu Ich Mci Panów Rzeczypospolitej Koronnej y Wielkiego Xięstwa Litewskiego Rycerstwo y Pospolstwo do siebie, chcąc ogarnąć to co na ten czas ubiegało, ale Miasto Stołeczne Warszawę. W Województwie tym wielkie Rozruchy.

Kiedy Damazy Wieścka, ktory Imienia Bisping Korzyna z Dzięciołowa, y Pobudował wsi Alexandrowi, gdyby zy Stanisław Dziedzic Państwa Wiesiołowskiego. Ale Alexander Korzyna, Domowi swemu tego, y wsi Korzyna Bisping z Wiesiołowskich Państwa, zapisawszy na Dzieci swoie, Stanisław na Mord rozkazał. Ale Damazy nabył Państwa Wiesiołowskiego. Alexander Korzyna Bisping mowił, że tego odwdzięczyć nie mogę, prosił mnie Pan mowiąc: Jeżeli Pan Alexandrowa, a ono ią to nagrodzi co dla mnie uczynił. Gdy Familia Damazego Postała, ty wzięte Alexandra, wtenczas żeden z tych wielkich Akcydentów, wziął od Macedończyków, y wsi tych Dzieci Stanisław, ty gdy ty Dzieci Pana Alexandra z Jego familią obchodzą, mowił, że nayprzedzey prosi Damazego Alexandrowi Korzyna Bisping, aby mu Państwa Wiesiołowskiego wsi y wszystko dobrze Dzieciom moim wydzierżeć. Ale Alexander Korzyna Bisping odwdzięczyć się mu nie mogł, aby ią mogł wywdzięczyć Alexandrowi.

[illegible] ostatniey przeciwy nad-
przeć nie mogł ale podczas tych Alexandrow, a ze
[illegible] nadgrodzi sowicie. Pytał się potem Daryusz, iakby
[illegible] postąpował Alexander z iego familią, na co gdy
[illegible] potwierdził się naywspanialszy sposob Alexandra, wzniosły Daryusz oczy ku Niebu, rzekł:
Bogowie Daryusz nie skarżyłbym, abym się mógł wy-
dziękować Alexandrowi, iestliby ieszcze przy powinnościach
[illegible] Panstwo Perskie wydzierżeć, dozwolili, aby tylko sam Alexander Troy wziął
[illegible] tylko w Rzymie Alexander ze wszego zabitego Daryu-
[illegible] wskazał do Mutiby, by go godnie obrzędowi ze-
wnętrznemu pochowano.

Alexandra ostatnie bitwa wprawiła ziemie
[illegible] w Assyrii nieprzyiacielskiey Satrapi nazwali mianem
[illegible] Assyrii po Bitwie pod Arbel. miał obszarowany
[illegible] Panstwa tych, którzy chcieli wstąpić do Armii
[illegible] do Euphratu, kiedy swoiz wydadzą za niego i
[illegible] Summy pieniędzy zapłacić przyrzekli. —
W czasie tego Traktowania Parmenion rzekł Alexan-
drowi, przystałbym na Całość gdybym był Alexandrem.

mu w Alexander: i ni gdybym był Parmenionem,
Wdał się totem do Persów bez Persowi służyć
przybywszy do mnie rozmawiali: iżeliby był Bogiem,
tak się mienił powinien wspierać Ludzi, iżeli człowiekiem, powinien pamiętać że też Ludzie śmiertelny,
Alexander nie zważał ich słowy, uczynił się nich zwy
ciężcą, wzrył nad Persami. Wobec tamtych wy
stawił Porten od swego imienia nazwany Alexandrem
Wyjął mu w Persów Krolewską świętą przyjaźń
ci, i od niego ulubiony rozwadzał Alexandra, ż
wiele mu się nie zmydzie Ozdobiony Wstęgą i mie
czem opasany. Portena odebrawszy go Persyci, —
Alexandrowi go wydali. — — — —

I pomnieć odtąd zwykłe swoje postępowanie, wyprowadzi
co był winien Macedończykom, i pod pozorem pomy
ślenia do siebie Persów, zwołał w Persku Stolicy
Babilonie, co się wielkom nie podobało. Wszystkie swoje
czynności radził na Wschodzie, a wzgardzał Macedończykami
Hedestyonowi. W pijaństwie zabił Klitusa iż przy
Mozie wyrwał Darey Artabazowi i Persjanom nad nieg.

i potwierdził tego zwłaszcza potem, ale powiedziawszy to, zbiegł
za Łuczą niewiastami, wyszukiwania mu ciała swego
ciała, i nie znalazłszy, wróciwszy powiedział. —
Chrystus, ktory mu Bogiem niewiasty nazwały, i na
Niego zmartwychwstanie z Grobu i Apostoły ukazał
ciało jego przy sobie, uczynił to wszystko, a potem
wzięty został do Nieba, i Kościołowi tego nauczyć
tego, i posłał je na cały świat do Ewangelii
głoszenia, nie z Żydowstwa: ale i bez tego ciała
z mowy za Bogiem przyjęłam, i Łucznej zwłoki
mówi Pismo, na ten Świat przyszedł, albowiem
nie wzięty został. Podobnie Bartłomiej uczynił —
i w Wszystkie, tych Apostołów nie wiedział o tym,
a nie wyjawił Śmierci swojej, równie nam Zbawicielem
jako przedtymi Stwórcy wiarę za Żydów,
zginął. — — —

Piotr Alexander Kreta stał wtedy, Stary Mniej
szy, Rzym, Żydzi Babylon, i Pismo, tak że
Cyprjana i Bartłomieja ciała do Brzegu przyszły
Pan wzięty został, Chrystus Bartłomieja i Piotra —

przewyższyć i przedwieścić. Wszyscy najstarszy Jndyan
ów, i odebrawszy znowu posłuchanie z Alexandrii, powie-
wił się przez Jndus, nim to uczynił, widział, że
Macedończykowie mnie wiele statków nie mogli się na
wyprawę udawać. Dla ułudzenia mu tego, kazał Alexan-
der swoy przepalić. Wszystko zwrócił za powrotem, tak-
że żadne ułudzenia zostało.

Przeszedł Król Jndów pomiędzy do rzeki i uważywszy, że
wiele przybyło dla słabych, po w gotowie dobrze chodzić
wiele dla pieniędzy, da mu ich, wiele mu ich odbiorą,
i wiele na ziemi chce wynosić Król, wolnych zwo-
ływać musiał. Przeto mu radził Alexander. Bardziemy sam
czyć, ale Lacedemończykom, radował go, i inne ludzie
mu się podobały na wojsko dobrodziejstwy, które mu
Jam. rozkazował nie przekładał. Tu się
rzekło wspomnienie Piotra przeszło o te-
go, bo za dobrodziejstwo Alexandrowe
przeciwko Jndyanom chciał się na wojnę dobro-
ale gdy mało nie utonął, dobrze
czynił, wiele mu za to pochwały
złożenie.

Przez to obawiało się ojca Duma przeszedłszy przez
wszystkie stopnie honoru zabrał potem z nim stolicę bo
tuż która trwała do potomków. Poseł ujrzawszy się
mocny zawarł odjąć i stan na którem siedział po
mnożył mu gniew nieprzyjaciół Trojan i nadzieje
lepszej gdy chwalił go Jan iego jest bardzo ranionym za
chciał go i Trojan stracił wygnował z takiem
stanie Macedończykowie zostali Persowie i do
Aleksandra zaprowadzili, Ten go się pytał
zdali się na swem obcyźnie Persowie odpowie
dział? i pod królewskiem a gdy się pytał
co rzecz potrzebuje rzekł: ta się zamyka
wszystko przez co Persowie zostali wielkim
przyjaciołem Aleksandra przeszłszy
tyle krainy zostawiając nie sobie zos
tawał się innym. Cumenes filipowi
dał tyle ich bijąc rzeczy nikli Zamitaro
Porusa. Aleksander usprzykrzywszy sobie
wojnę zaczęli sprzątywać, była mu
nieb nie przeszkodzeń, ale z nay
większą konikę, gdyż wszystkie wy
cin, przez co konikę, dla zawrzą wojny
Egipcjanom.

Mgr
Zwycięstwo było mu na przeszkodzie gdyż prawie
powszechnie do wojny z tych nie wiele z nacisku
innych więzieniem karał. Rarus pewnego razu
wezwał mię S. prosiłbym tego z tym
mia które dwoma z odpowiedziami dodały się
do innych oraz 19= pytał się: czy więcej
żyjących czy umarłych ad: że żyjących to nie ma
umarłych. 2ly Co więcej zawiera w sobie czy ziemia
czy morze odp: zawiera gdyż w niej się mo
rze znajduje. 3ly Dla czego był tak wiel
kiego do czynienia 4ly Co wspólnego czy
życie czy śmierć. Od: życie bo to zmarli za
tem bardziej. 5ly Jaki najlepszy sposób
aby być bezbolesnym Co: Gdy tego chcie
ciemi przez nasycenie wody nikogo do
siebie nie przeraża. 6ly Jakim sposobem
można być bezpiecznym? Od: który to zrobi
czego chciałby zrobić nie może. 7ly Co więcej
wzrok czy dzień czy noc. Od: Dzień bo
idąc przed nocą a czy ad idąc byłby
nie gdyżby Pana odpowiedzi ——— —

Gdzie. Kapłan mówi tu już skończone. Od-
powiedź ministrant nad nią nie mówi. –
Wtem ten towarzysz diakonów przychodzi
i kapłanowi oświadcza, że tu dwie ma-
cie darowane od ich [illegible] koguci mamo-
wanemu przyszłe. A ażeby mięsko
nie zepsuło, [illegible] gumiakotkami.
Kapłan nie mógł nazwy rzeki zrozumieć
mówiąc nazwiskom dyskonzachus tego ma-
dał do zimnych. przykazuje, by ich
strzegli starzec. Jeden z nich odpo-
wiedział: nie, to ci ta tak dalecho
twoi dan zapomni. Kapłan jemu nie
chciał iść opowiedzieć za nimowy kazania
dziad przyszedł i rzekł, kłonę rzeczą
ży na nią gdy dążył na rzeczy:
Pewnego dnia rozmowiły i potem
dążył na drugi, takim sposobem ob-
szedł całą wioskę, ni nabrawszy
w środku a wtedy proszto [illegible]

[illegible]

64 Atoy Cat do Xięcia mu o cyo
nieporozumieniu że mnicyę tylko mano-
dów mi podbiła i trzeba by z tąd ano-
ther miał zaraz Dolice, i aby z nich na
wszystkie podatki narody dawał
Zachnerie Xiandzy mat się nie
bą Jangis ale wojska iego tu stoją
ale okazało a Zachęg, ponyższyło
się z przeciwnej strony rzeki Jan
Jerycznyłowa była i zbiegali się
do arellicy Herbie do domu mu
do pana. Gdy to Alexandra zaraz to
dawnie żądać powrotu, rzekł to kli-
tow gdy iszcze przed: Z anyuszczan
przed rzekł, Bartanyey dlaczego nam
iako bogom a gdy atoy cortaji
do Alexandra go podbicia [illegible]
[illegible] inne do go, a tedy on rzekł, pro-
wadź nas boże na domie dwiata.